

Професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, Зоран Чворовић, изјавио је данас да ће Србију у Бриселу 27. фебруара представљати уставом неовлашћени преговарач "који ће прихватљивост или неприхватљивост појединих клаузула споразума ценити из угла сопствених интереса".

Чворовић је агенцији Бета казао да, ако би председник Србије Александар Вучић прихватио француско-немачки споразум, "штета коју би тиме починио неуставни преговарач била би неизгладива и ненадокнадива".

"Ако би Вучић прихватио француско-немачки споразум, штета коју би тиме починио неуставни преговарач била би неизгладива и ненадокнадива, будући да према Бечкој конвенцији о уговорном праву споразуми које потпише шеф државе, председник Владе и министар иностраних послова међународно-правно обавезују државу и без

одговарајућих пуномоћја ових лица", објаснио је професор.

По његовим речима, посматрано из угла уставног поретка Србије, евентуално прихватање француско-немачког споразума отворило би питање разрешења председника Републике због повреде Устава, "што је услов предвиђен чланом 118. Устава".

"Имајући у виду стање у Народној скупштини, може се с основаношћу претпоставити да би у случају повреде одредби Устава о Косову и Метохији последњу реч морали да дају грађани као носиоци суверености, јер Устав као гарант наших индивидуалних права и слобода, не сме остати без браниоца", истакао је Чворовић.

Чворовић сматра да ће на иницијативу Еворпске уније (ЕУ) у понедељак у Бриселу започети нова, а из угла очувања територијалне целовитости Србије, "по свему судећи, судбоносна етапа у преговорима Србије и тзв. Косова".

"Наиме, европски комесар Жозеф Борел је потврдио да ће се 27. фебруара искључиво разговарати о француско-немачком предлогу споразума о нормализацији односа између Србије и тзв. Косова, а он садржи клаузуле чије би прихватање значило де јуре признање тзв. Републике Косово од стране Републике Србије. Такве су, пре свега, клаузуле о признању териоторијалног интегритета и суверенитета тзв. Републике Косово, о непротивљењу Србије да тзв. Косово постане члан међународних организација, о уређењу односа Републике Србије и тзв. Републике Косово на принципима Повеље УН који важе у односима независних држава и о признању 'државних' симбола и докумената тзв. Републике Косово", оценио је професор.

На питање како ће реаговати чланице ЕУ које нису признале независност Косова, Чворовић је рекао да би закључење споразума такве садржине био преломни моменат у процесу перфектуирања независности Косова.

"Такав споразум би био тумачен од стране пет чланица ЕУ и четири чланице НАТО, које до сада нису признале Косово, да се Србија сагласила да је тзв. Република Косово независна и суверена држава. То би омогућило тзв. Косову да постане члан НАТО и да добије званични статус кандидата за чланство у ЕУ", казао је он.

Упитан да ли председник Србије може да прихвати споразум који претходно није био тема Скупштине или Владе Србије, Чворовић каже да према Члану 123. Устава Србије, Влада, а не председник Републике, утврђује и води политику.

Казао је да председник Републике оличава државу у земљи и иностранству, али он није носилац активне власти, већ је то Влада.

"Уставна надлежност председника да представља Републику Србију у земљи и иностранству према ставу свих српских конституционалиста нема оператививно-извршни, већ искључиво репрезентативни карактер, а и тада је везана политичким ставовима и инструкцијама Владе", рекао је он.

Нагласио је да, пошто је систем власти у Србији организован на принципима парламентаризма, Влада може водити само ону политику за коју је добила подршку у Народној скупштини, а притом се парламентарна већина може залагати само за политику коју су странке парламентарне већине кандидовале у предизборним програмима и за коју су добиле већинску подршку бирача.

"Тако стоје ствари према Уставу Србије, а у стварности оне изгледају овако: ниједна странка садашње парламентарне већине није се у претходној предизборној кампањи заложила за де јуре признање тзв. Републике Косово, какво се предвиђа у француско-немачком предлогу споразума. Бројна испитивања јавног мњења показују да се тренутно преко 80 одсто грађана Србије противи даљој ерозији државне суверености Србије на Косову и Метохији и трајној ампутацији јужне српске покрајине, коју би донео француско-немачки споразум", казао је професор.

Истовремено, Народна скупштина Србије, додао је Чворовић, није усвојила преговарачку платформу у чијим оквирима би се кретала Влада Србије у преговорима с Косовом.

"Ови преговори дубоко задиру у питања државне суверености Србије на КиМ, а о питањима у вези с државном сувереношћу, према Члану 99. Устава, одлучује Народна скупштина (нпр. промена Устава, државних граница, одлучивање о рату и миру).

Преговарачка позиција Владе Србије не само да би морала да буде утврђена у Народној скупштини, већ би према Члану 51. Устава, који гарантује право на истиниту, потпуну и благовремену обавештеност, с таквом преговарачком позицијом Србије морали да буду упознати сви њени грађани", објаснио је професор.

Уместо свега тога, Србију ће у Бриселу, истакао је Чворовић, представљати уставом неовлашћени преговарач, који ће прихватљивост или неприхватљивост појединих клаузула споразума у одсуству скупштинске преговарачког оквира цени из угла сопствених интереса.

"Тиме се још једном потврђује тачност тврдње из француске Декларације права човека и грађанина да друштво у којем нема поделе власти, нема устав, макар он и постојао као украс једног личног режима", закључио је професор Зоран Чворовић.

(Бета)